SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

FRIHET SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

UTKOMMER: Onsdagar o. Lördagar

Tryckerif, "Solid" u. p. a., Örebro, 1920

N:r 29. 1920 | 10.de årg.

Prenumerationspris: 1/1 år kr. 6:50, 3/4 år 5:—, 1/2 år kr. 3:40, 1/4 år 1:80

REDAKTIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675

Onsdagen den 14 April.

Redaktion: FRANS SEVERIN EDVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675

Annonspris: Rabatt: Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 % 4:e sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm.

Lösnummer 10 öre.

Från klasskampens Tyskland.

Från vår korrespondent.

BERLIN i April 1920.

När Kapp-Lüttwitz försökte sin statskupp den 13 mars, voro alla arbetare i Tyskland eniga om att allt måste göras för att störta och förinta denna militärkamarilla. Det tyska folket från alla partier med undantag av allpreussarna var icke enigt i en positiv strävan, utan endast i en negativ. Därför kunde det heller icke kämpa gemensamt och förenat mot Kapp-Lüttwitz, utan endast p a r a l l e l l t.

Men så snart Kapp-Lüttwitz voro störtade upphörde även denne parallellism och oenigheten trädde åter i förgrunden.

Situationen var i detta ögonblick så gynnsamt för socialismen, som aldrig förut i den tyska revolutionens utveckling, vilken nu pågår sedan ett och ett halvt år. En enig arbetareklass kunde ha bragt utvecklingen mycket långt i riktning mot socialismen. Den gamla regeringen hade alls ingen makt och den nya var jagad på flykten. Från d. 17 tills den 20 regerade i själva verket ingen i Tyskland, och i Berlin regerade gatan och arbetare genom sina fackföreningar.

Partipolitiken söndrar och skapar vanmakt.

Hos alla arbetare i Tyskland uppstod en önskan att av situationen göra det mesta möjliga. Men här visade sig åter, att det är en olycka, när proletariatet är söndrat i många politiska partier. Det var nämligen icke blott arbetarna som ville utnyttja situationen; det var också alla politiska arbetarepartier, som ville ta tillfället i akt, för att om möjligt komma till makten. Ett par dagar såg det mycket sannolikt ut, att det oavhängiga partiet skulle ta makten och proklamera rådsrepubliken. Men det blev ingenting. Orsaken var, att inom det oavhängiga partiet självt inte fanns ett enhetligt program. I denna heta kampvecka bytte partiet ögonblicksprogram tre gånger, men icke på grund av en förändrad situation, utan på grund av vacklande hållning och oenighet. Så började arbetarna tvivla även på detta parti och virrvaret blev ännu värre.

I det kommunistiska partiet är det ännu värre. Där råder en så stor oreda, att man alls icke kan tala om e t t kommunistiskt parti, utan om en hel del olika. Det finnes Rikscentralen, Berliner centralen, Hamburger centralen; München har också sin självständiga kommunistiska partier och så går det vidare. Och inom själva Berlinercentralen finns det stora differenser, — en del lutar till det oavhängiga partiet och en annan del till syndikalisterna. Under revolutionsdagarna fanns det en mängd olika kommittéer o. utskott, som självständigt gåvo sina proklamationer och uppfordrade arbetare till det och det, så att arbetarna slutligen icke visste till vem de skulle lyssna.

Splittring också på det fackliga området.

Denna oenighet och söndring på det politiska området har sin parallell på det fackliga området. De politiska tvisterna smuggla sig även in i arbetarnas fackliga organisationer. Fullständigt kan väl detta aldrig förhindras, ty människorna ha alltid olika meningar. Det visade sig här i de olika fackföreningarna. Posttjänstemännens förbund var mycket moderat och fullständigt tillfreds med det, som regeringen bjöd. Minst tillfreds voro metallarbetarna. De ställde de mest vittgående fordringarna.

Men oenigheten visade sig icke blott i de olika fackföreningarnas o. arbetarekategoriernas olika fordringar, men det fanns även en stor chism och söndring i själva framgångssättet. Värst av allt var, att det inte fanns en enhetlig ledning.

Arbetarnas representationer voro "Arbeitsgemeinschaft freier Angestelltenverbände", "Deutscher Beamtenbund; dessutom Berlinerfackföreningskommission och över hela Tyskland den s. k. Generalkommissionen. Alla dessa förbund och kommissioner arbetade tillsammans i det s. k. "Allgemeiner deutscher Gewerkschaftsbund".

Detta "Allgemeiner deutscher Gewerkschaftbund" med L e g i e n som ordförande, förhandlade med regeringen Bauer, om villkoren för arbetets återupptagande. Det var klart, att fackföreningarna nu ställde sina fordringar, efter att de hade sett, vad de hade för en makt.

Förhandlingar mellan regeringen och "Allgemeiner deutscher Gewerkschaftbund" fördes, och på lördag den 20 klockan 7,05 kom de underhandlande kontrahenterna till enighet och det beslöts, att arbetet skulle återupptagas.

Strejkledningens förräderi.

Men arbetarna visste ingenting om detta. Tvärtom. Alla invaggade sig i förhoppningen, att strejken skulle fortsättas tills en fullständig seger hade vunnits; och med denna fullständiga seger förstodo de flesta arbetarna proklamerandet av rådsrepubliken. Styrkta i dessa förhoppningar blevo de även genom sammankallandet av omkring ett 70-tal möten i Berlin. Där skulle arbetarna —så trodde man — själva avgöra, om de ville börja arbeta eller strejka vidare. I verkligheten var strejken vid denna tidpunkt redan avblåst.

Möten hölls klockan två på eftermiddagen. Samtidigt därmed hölls ett möte av Berliner fackföreningskommission. Denna kommission är huvudsakligen sammansatt av medlemmar till det oavhängiga partier. På detta möte beslöts att inställa strejken. Arbetaremötena beslutade något helt annat. Själv har jag varit på två möten, där jag även talade, och jag kunde övertyga mig om, att stämningen å mötena var absolut för strejkens fortsättande. Samma anda härskade å alla möten, som jag snart fick veta.

Situationen var den ,att nästan alla arbetare voro för strejkens fortsättande, men funktionärerna och kommissionerna uppfordrade arbetarna att upptaga arbetet. Nu skulle det visa sig, om arbetare eller pamparna hade sista ordet, om arbetarna hade bevarat så mycken självbestämmanderätt, att de över ledarnas huvuden kunde handla självständigt. Tyvärr var det icke fallet.

Syndikalisterna i aktion för fortsatt ekonomisk kamp.

Faktum var också att arbetare på möten beslutade att strejken skulle fortsätta, under det att strejken redan var förlorad. Man visste, om man känner det stora inflytande, som fackföreningspamparna utöva på tyska arbetare, att strejken icke skulle fortsättas, om pamparna hade givit order att avbryta strejken. Visserligen fanns det en stor del, kanske halvdelen, ja, på en del platser, t. ex. järnvägens verkstäder t. o. m. två tredjedelar, som icke följde parollen utan strejkade vidare; men nu var det inte längre en generalstrejk, av vilken man kunde hoppas något resultat.

Syndikalisterna, som äro omkring 10,000 man starka i Berlin arbetade feberaktigt för strejkens fortsättande, men det lyckades inte. Bland annat utgavs ett nytt flygblad (vi ha under strejkdagarna varje dag utgivit ett flygblad) som lydde som så:

"Arbetare! Kamrater! Fredagen den 19 mars kom den s. k. författningsenliga regeringen i tre järnvägståg tillbaka från Stuttgart under würtembergska soldaternas skydd. Med detsamma började kohandeln med fraktionen av S. P. D. (Sozialdemokratische Partie Deutschlands), och med den på en gång så radikalt uppträdande L e g i e n, som är ordförande i det allm. tyska fackföreningsförbundet. R e s u l t a t: F l y g b l a d e t, som k a l l a r e d e r t i l l a r b e t e t s u p p t a g a n d e. Arbetas fordringar avgjordes med ens. Baltikumtrupperna "upplöstes" d. v. s. införlivades i Riksvärnet! Detta är öppet bedrägeri! Låt eder icke dupera! Följen icke dessa bedragares paroll.

Sluta icke generalstrejken på edra förförares bud! Kämpa vidare, tills segern är vunnen!

Förintelse av militarismen och kapitalismen!"

En sidostrejkledning i Berlin. Består huvudsakligen av politiker.

Förutom de här nämnda förbunden som hade makt över arbetarna och vilkas ordförande förhandlade med regeringen, kom ännu en orgaisation eller institution, om man vill kalla det så. Det var den så kallade Berliner Strejkledning. Denna strejkledning uppstod spontant utan att den blev vald. När generalstrejken varat några dagar beslöto en del radikala arbetare och en del radikala politiker att formera en strejkledning som skulle vara de revolutionära arbetarnes dirigerande centrum. I denna ledning satt 4 oavhängiga socialdemokrater, 4 driftsrådmedl., 4 fackf:smän och 2 kommunister, sammanlagt 14 man. En stor del av Berlins arbetare, såsom spårvägsarbetare, järnvägsarbetare, arbetarna i de stora fabrikerna, framförallt metallarbetarna brydde sig icke om vad som beslöts av fackföreningspamparna, utan lyssnade endast till denna strejkledning. I denna strejkledning satt även den oavhängige socialdemokraten D ä u m i g.

Strejkledningen utgav parollen, att på söndagen och på måndagen skulle arbetarna gå till företagen o. välja revolutionära driftsråd, eller exekutivråd. Dessa nyvalda revolutionära driftsråd hade tisdag morgon, kl. 9 ett möte. På detta möte skulle fattas avgörande beslut om strejkens fortsättande eller avbrytande. Fastän posten och delvis även järnvägspersonalen hade upptagit arbetet, så var strejken icke slut ännu. Ja, det visade sig t. o. att järnvägspersonalen ungefär på samma tid, som detta möte av de revolutionära driftråden pågick, på en del sträckor tvingades att inställa arbetet igen. I Nerlin, Norden, som är ett nästan uteslutande arbetarekvarter hade en revolutionär arbetare från en järnvägsbro skjutit ned en lokomotivförare, som förde ett tåg. Träffad mitt i hjärtat föll lokomotivföraren död ned, och tåget stannade. På grund av denna händelse ville ingen lokomotivförare mera föra ett tåg, och trafiken inställdes helt på denna sträcka.

Ledarnas order att avsluta strejken sprider förvirring, och tvinga även de ovilliga i arbete.

Det talades mycket å mötet, men efteråt kom det till omröstning.

Varje kategori av arbetare röstade för sig själv. Och det visade sig, att delegerade för de flesta yrkesgrupperna förklarade, att arbetarna i deras yrke voro för, att generalstrejken skulle avbrytas, emedan fackföreningsförbundet allaredan hade beslutat att strejken skulle avslutas. Under sådana omständigheter, skulle det i alla fall icke mera bli en enhetlig generalstrejk och därför var det bättre att sluta strejken omedelbart, hellre än att låta en del arbetare arbeta, under det en annan del revolutionära arbetare förgäves uppoffrade sig.

Men nu visade sig åter situationen annorlunda genom rapporten från det övriga riket. Det kom rapporter från Rhenland och Westfalen, som sade, att arbetarna i dessa distrikt hade erövrat makten och krossat icke blott den Kapp-Lüttwitzska militärkamarillan men även regeringen. Om nu Berlins arbetare slutade med strejken, så fick regeringen, soldaterna i Berlin fria, för att sända dem till Rhenland—Westfalen och slå ned arbetarna där, och dränka resningen i ett hav av blod. På flera platser i Westtyskland var rådsrepublik, men på de flesta bildade alla socialistiska partier och syndikalisterna tillsammans den utövande makten.

Icke desto mindre beslutades med hänsyn till medlemmarnas önskan, som också rönte inflytande av pamparnas beslut att avbryta strejken, att icke längre uppfordra arbetare till att fortsätta densamma emedan det inte skulle föra till det önskade resultatet.

Strejken var avslutad på halva vägen, emedan fackföreningarnas ledare hade begått detta förräderi. Det spikades även fast på driftsrådens generalmöte av flera talare, att fackföreningarnas förräderi och det oavhängiga partiets vacklande hållning hade brutit strejken. En kommunist gav med anledning härav uttryck åt meningen att det kommunistiska partiet skulle göra allt för att krossa fackföreningarna, och han fordrade detsamma av alla revolutionära arbetare.

Utan tvivel kommer detta att bli ödesdigert för fackföreningarna, o. syndikalisterna, som redan under strejken fingo stort bifall av arbetarna kommer säkerligen att profitera på detta nya förräderi. De gamla fackföreningarna har förlorat hela sitt prestige.

De har bragt oenighet bland arbetarna i denna aktion.

Augustin Souchy.

1:sta majmärket.

S. A. C:s sedvanliga Majmärke utkommer i medio av denna månad.

Inkomsten av desamma gå till Fonden för Syndikalistens oftare utgivning och enbart detta torde vara tillräckligt för att förmå alla kamrater att göra sitt bästa med försäljningen av märket.

Märkets pris blir 15 öre och redovisning sker med 12 öre pr märke.

Insänd fortast möjligt rekvisioner.

Se till att S. A. C:s Majmärke finnes på varje arbetares rockslag den 1:sta Maj!

Syndikalistens Exp. Box 51, Örebro.

Generalstrejksvapnet.

Några reflektioner kring de nyligen utkämpade generalstrejkerna.

Bortsett från det kanske icke så imponerande ekonomiska resultat det danska generalstrejkshotet medförde torde det icke vara övердrivet att anse det som ett bevis för generalstrejkens makt att hävda arbetarnas krav. Var gång syndikalisterna förut framfört generalstrejkvapnet såsom det viktigaste bland dem som arbetarna hade i sin arsenal, då det gällde att både politiskt och ekonomiskt bekämpa den härskande klicken, har man från de besinningsfulla och över måttan kloka socialdemokraterna hört att detta kampmedel — som ju annars förefaller naturligt för arbetarna som klass — om det icke är generalvanvett, är valsedeln oerhört underlägset i styrka. Nu har man emellertid slag i slag i två av de mest socialdemokratiska länder, där även arbetarna såsom socialdemokrater haft en med inget annat parti jämförlig politisk makt, sett generalstrejken tagas i bruk som politisk maktfaktor, och än mer, man har också sett den uppväga vad som av andra sidan lagts i vågskålen, även där dessa motvikter bestått av en stor del väl beväpnade trupper. Generalstrejken har alltså hävdat sig som politiskt kampmedel, och att den icke bevisat sig äga samma kraft som vapen i den ekonomiska kampen kan icke med fog sägas bero på generalstrejken själv. Man vet nämligen icke vad man med generalstrejken som vapen kunnat uppnå i den danska och tyska konflikten emedan man förklarade sig nöjd när det politiska syftet uppnåtts, och nedlade vapnen utan att pröva om man kunde genomdriva även ekonomiska krav. Även om alltså de nyligen i våra grannländer utkämpade generalstrejkerna icke hemfört några glänsande ekonomiska segrar, så utgör dock dess bevisade politiska tyngd ett varsel om generalstrejkens effektivitet även som vapen i den ekonomiska kampen.

Med dessa händelser har alltså fogats även ett par erfarenhetsbevis till den teoretiska beviskedja som syndikalismen förut lancerat för exempelvis generalstrejkens förmåga att förhindra ett krig. Den danska generalstrejken har kanske ytterst gjort detta, ty den kungliga kuppens avsikt var sannolikt att annektera ett stycke land, en åtgärd som kanske icke nödvändigtvis behövde föranleda ett krig, men också mycket väl kunde fruktas göra det.

Ehuru de bevis som uppställts för generalstrejkens makt äro så oomkullrunkeliga, att de egentligen icke behöva denna förstärkning, kan det ändå vara intressant att påpeka, att de gånger generalstrejken kommit till användning, har den medfört de största resultat på den kortaste tid. T. o. m. Soc.-Dem:s korrespondent låter sig i ett ögonblicks entusiasm för den danska socialdemokratiens seger förleda, att helt obetänksamt yttra att "generalstrejken är de danska arbetarnas enda vapen". Men vem kan för övrigt i själ och hjärta betvivla, att världen skulle besparas de 5 år av sorger och lidanden som vi upplevat sedan 1914, om krigsförklaringarna besvarats på samma sätt som den danska kungakuppen eller Kapps misslyckade försök att övertaga Noskes arbete? Att icke så skedde, får väl antagas bero på att även arbetarna ännu skatta åt åsikten, att den nationella självständigheten i och för sig är något dyrbart, värt de gigantiska offer som man nedlagt på dess altare.

* * *

Men de utkämpade generalstrejkerna bevisa ännu en annan intressant sak. När det verkligen gällde de socialdemokratiska ledarnas rent personliga maktställning och fördelar — ty åtminstone i Tyskland gällde det icke stort annat — då försmås icke generalstrejkens vapen. Detta berättigar till antagandet att de socialdemokratiska ledarna aldrig betvivlat generalstrejkens effektivitet, i varje fall icke hyst ett tvivel gränsande till den visshet, som man i agitationen mot generalstrejken låtit påskina, d. v. s. man har icke betvivlat generalstrejkens förmåga att förhindra ett krig, men man har icke ansett denna avsikt med en generalstrejk varit värd besväret med dess utkämpande.

Jag vill icke ha sagt att en generalstrejksproklamation i aug. 1914 skulle kunnat förhindra kriget, men om så icke varit fallet, så äro de socialdemokratiska ledarna icke alldeles utan skuld härtill, ty det är just deras agitation som i arbetarnas medvetande sänkt kursen för generalstrejkens vapen och det är just genom deras agitation, som den s. k. nationella självständigheten ännu i arbetarnas föreställningsvärld intager ett rum, som är så oändligt före socialismen, att någon jämförelse icke är möjlig. Om agitation över huvud har någon betydelse, så förstår vem som helst huru oerhört mycket det hade betytt, om hela den stora socialdemokratiska pressen propagerat för internationalismens idé, för användande av generalstrejkvapnet mot krig för utplånande av nationsgränserna och för ersättande av nationens begrepp med begreppet mänsklighet. I stället för att framföra åsikten att nationalismen och alla dess yttringar var en idiotisk kvarleva från en gången tids ekonomiska förhållanden, vilande på den grundval som heter den mänskliga dumheten, så lånade sig den socialdemokratiska pressen åt denna idiotiska kvarleva, och började komplettera den uppfostran arbetarna redan fått i skolan med framhållande av den vikt arbetarna måste lägga vid den nationella självständighetens bevarande. Är det under sådana förhållanden att undra på, att även en arbetares hjärta sväller, när han hör tonerna från de kakofonier, som kallas nationalsånger, är det att undra på, att när denna nationella självständighet sades sväva i fara, arbetarna med glädje gingo ut att med en bitterhet, som nästan aldrig kommer till synes i klasskampen, slå ihjäl sina klasskamrater på andra sidan om det streck, som de politiska förtryckarna på ömse sidor därom dragit som gräns mellan de områden, där de var för sig hade rätt att förtrycka folket? Nej, det är bara i konsekvens härmed att arbetarna på detta sätt gåvo verklighet åt parollen: "Arbetare i alla land förenen Eder".

De socialdemokratiska politikerna kunna beundra sitt verk, och det göra de väl också, ty av allt att döma synes de icke genom att lägga om sin uppfostringsverksamhet vilja bidraga till, att vi icke en vacker dag överraskas av ett nytt krig. Och hur skulle ju också detta vara möjligt? Det vore ju endast konsekvent, att deras insikt om den nationella självständighetens betydelse för arbetarklassen nu nått sin höjdpunkt, ty den har ju hela tiden vuxit i samma tempo som deras politiska inflytande. Man skall fortsätta i de gamla hjulspåren och resultaten skola icke utebli.

F. S.

Efter generalstrejken — fackligt guerillakrig.

De danska arbetarnas stora strejkaktion hade knappast hunnit ernå den omfattningen att den gjorde skäl för namnet generalstrejk, förrän den socialdemokratiska ledningen avblåste densamma. Varför?

Som bekant voro de direkta orsakerna till strejken av politisk-parlamentarisk karaktär.

Aktionen sattes igång av de socialdemokratiska politikerna, med anledning av den kungliga regeringskuppen och därav följande förvecklingar.

Innan strejkrörelsen ännu nått sin fulla utveckling, hade motståndet vad det beträffar de politiska kraven brutits och därmed de politiska syftena uppnåtts.

Politikerna, som utgjorde aktionens bestämmande huvudledning, och för vilka de politiska kraven voro de väsentliga, avblåste den påbörjade jättekampen.

Än sen?! De hade vunnit slaget, de politiska motståndarna hade ju måst krypa till korset — fanns det något mera att slåss för?

Genom generalstrejksparollen försattes arbetarmassorna helt hastigt i en oväntad situation.

De befunno sig vid början av en kraftmätning av dittills okänd omfattning, en kraftmätning som efter allt att döma skulle fordra de största ekonomiska och personliga offer av var och en.

Det gällde då framför allt att se till att de mål som man skulle gå i öppen kamp för, stodo i rimligt förhållande till ansträngningarna och kostnaderna.

Hastigt växte också den meningen bland de mera avancerade, att ögonblicket var inne för en samfälld aktion i akt och mening att lösa några av de ekonomiska spörsmål som sedan länge stått på arbetarnas önskelista. Där fanns åtskilligt, värt att slå ett slag för.

Lockouten, som likt ett damoklessvärd hängde över huvudet på 200,000 arbetare skulle inhiberas, Septemberförliget, denna förhatliga och hjärtligt avskydda tvångströja på arbetarnas ekonomiska kamporganisationer skulle upphävas och dessutom borde en tillfredsställande lösning ifråga om löne- och arbetsvillkoren framtvingas.

Allt detta var livsfrågor för de organiserade arbetarna, krav vars godkännande skulle betyda en reell och omedelbar vinst för den kämpande arbetareklassen.

För de ledande politikerna voro emellertid dessa ekonomiska krav av sekundär betydelse — och de handlade därefter.

Den påbörjade generalstrejken som efter allt att döma lovade en så vacker och solidarisk uppmarsch av den danska arbetareklassen, avblåstes. Den hade lett till seger — för politikerna.

Det är sant att arbetsköparna förbundo sig att avstå från lockouten och bekväma sig till förhandlingar med de olika facken i och för revision av gällande löneskalor etc. men detta är blott en ringa del av det arbetarna hade möjlighet att uppnå om blott aktionen fått fortsätta.

Förbittringen över den socialdemokratiska ledningens förrädiska handlingssätt är stor bland Danmarks arbetare i dessa dagar.

Och det ser ut som om stora delar av de organiserade arbetarna ämnade fortsätta striden på egen hand för att söka framtinga vad icke generalstrejken gav dem. En mängd arbetare ha fronderat vid stridens avblåsning, och fortsätta nu densamma på egen hand.

Det artar sig till ett allmänt guerillakrig inom en hel del fack där man är fast besluten att slåss till det sista, för genomdrivandet av de ekonomiska kraven som för arbetarna äro av oändligt mycket större betydelse än de politiska struntfrågorna.

De senaste händelserna har manat fram en aktivitet och stridslusta bland de danska arbetarna, som bådar gott för kommande tider.

Måhända kommer de senaste tidernas händelser att inleda en ny epok i den danska arbetarerörelsen.

Syndikalismen tränger oemotståndligt på och den tid är kanske icke så långt avlägsen då de danska arbetarna i större utsträckning börja vända ryggen åt den politiska kohandeln för att i stället på det ekonomiska området taga upp kampen mot utsugning och löneslaveri.

Emile Henry.

ALLA KOMMISSIONÄRER

som har stor upplaga i retur av n:r 27, av den 3:dje april, torde snarast insända returen till

Expeditionen.

Danska fackoppositionens landsmöte.

I generalstrejkens tecken, i den sociala stridens stämningar, sammanträdde de danska syndikalisterna, organiserade inom fackoppositionen, till landsmöte.

Det är naturligt att denna situation delvis även skulle sätta sin prägel på landsmötets förhandlingar. Alla de närvarande hade den samstämmiga uppfattningen att nu gällde det att sätta in hela sin kraft för att utvinna av konflikten det mesta möjliga för syndikalismen.

Landsmötet öppnades av kamrat Axel Jensen som i ett kort anförande hälsade de närvarande välkomna.

Till ordförande valdes A. V. Nilsen och Einar Petersen samt till sekr. Kopstedt, Bendiks och M. Cristensen.

58 representanter deltogo i landsmötet, däri inberäknat representanter från redaktion, expedition och revisorer. Från S. A. C. i Sverge deltog som representant John Andersson, samt från Ungsocialistisk Förbund i Danmark Emil Manus.

Frågan om den rådande situationen i Danmark med anledning av den proklamerade generalstrejken, inleddes av Laurits Hansen, vilken lämnade en del intressanta upplysningar om uppseglingen av den stora striden, vilket arbete syndikalisterna hade gjort och efter vilka linjer kampen borde föras i framtiden.

Debatten blev rätt kort, då alla voro eniga med inledaren. En kommitté tillsattes för att utarbeta en proklamation till Danmarks arbetare, vari riktlinjerna för striden skulle uppdragas och de krav fixeras, som arbetarklassen borde samla sig om under den stora striden.

När uttalandet sedermera förelåg, antogs detta enhälligt.

Verksamhets- och revisionsberättelserna för den gångna perioden godkändes, efter en del inlägg från olika talare.

Räkenskaperna för den dagliga tidningen Solidaritet äro särskilt intressanta, särskilt för oss som stå i begrepp att utgiva Syndikalisten som daglig tidning.

Siffrorna visade klart och tydligt vilken väldig kamp våra danska kamrater under den gångna tidsperioden fört för att hålla uppe sin tidning. Intet offer har varit för stort då det gällt Solidaritet, men så har deras ansträngningar krönts med framgång, så att syndikalismen är känd och erkänd bland Danmarks arbetareklass. De största svårigheterna att hålla uppe tidningen äro väl nu övervunna men ännu måste kamraterna taga kraftiga tag för att hålla tidningen vid liv. Den nu avslutade konflikten kommer säkerligen mer än någonsin att främja den syndikalistiska rörelsen och därmed Solidaritet. Det är att märka att redan nu annonsera de flesta av Köpenhamns fackföreningar sina möten i Solidaritet.

Solidaritets driftkostnadsförlust uppgick 1919 till den stora summan av kr. 73.043: 71. Alltså cirka 1,500 kr. förlust varje vecka. Förlusten fördelad på de olika kvartalen visar, att 1:sta kvartalet var det en förlust varje vecka i genomsnitt 1,000 kr., 2:dra kv. 1,580, 3:dje kv. 1,770 samt 4:de kr. 1,550.

Förlusten kr. 73,043: 71 har täckts av medlemmarnas personliga uppoffringar och genom frivilliga insamlingar. En hel del medlemmar har vecka efter vecka betalat 5 kr. till Solidaritet. En ganska vacker handling.

Landsmötet beslöt nu att ekonomien i framtiden skulle på så sätt säkras, att man bland kamraterna över hela landet får ihop en garantistab som varje vecka betalar det underskott tidningen går uti. Man hoppas att man frivilligt skulle få ihop så många att summan skulle bli en 5 kr. per man och vecka. Men även om summan skulle bli större så kommer man inte att svikta.

De frågor som landsmötet för övrigt behandlade var uteslutande av inre karaktär och torde knappast kunna intressera en svensk läsekrets. Jag vill endast nämna att landsmötet tog sig några timmars debatt om vänstersocialism och syndikalism, vilken debatt klart och tydligt visade, att den danska syndikalismen fullständigt omfattar den internationella syndikalismens principer. Slutet på debatten blev att landsmötet enhälligt antog den resolution som antogs på den internationella syndikalistkongressen 1913 i London. Resolutionen återfinnes i S. A. C:s medlemsböcker.

Till redaktör valdes Christian Christensen samt till expeditör Karl Iversen. Den övriga personalen tillsättes av kontrollkommittén.

Som fackoppositionens expeditör och kassör valdes Axel Jensen.

Landssekretariat, kontrollkommitté och revisorer tillsattes även.

Så var detta landsmöte slut, vilket enligt kamraternas utsago var det bästa som någonsin avhållits.

John Andersson.

En appell.

Ett upprop och en varning till alla organiserade arbetare i Skandinavien.

Kamrater! Valfiskearbetarna av South Georgia hälsar eder. Nere på denna ensliga ö, i djupet av det arktiska ishavet äro alla arbetare i strejk emot de låga löner och obeskrivliga förhållanden som existerar där. Dålig föda och olidliga bostadsförhållanden, lång arbetsdag o. liten betalning är allt som Valfångstbolagen har att bjuda sina slavar. Bolagen ha gjort miljoner på dessa nedtryckta slavars arbete, slavarnas tålamod har brustit, de tillåta ej längre att dessa förhållanden skola existera. De begära bättre föda, samtidigt som de begära löner som skall vara åtminstone en tillräcklig kompensation för det hårda och otacksamma liv som de måste föra på en enslig ö nere i Södra Ishavet, långt ifrån civilisationen, totalt avstängda som de äro ifrån allt socialt umgänge.

Bolagsledningen nekar att lyssna till våra rättvisa krav, tänkande att de skola skrämma oss att krypa tillbaka. Vi höllo emellertid på vår rätt och förklarade strejk på alla stationer. Ett krav om hjälp utsändes av bolagsledningarna till de brittiska myndigheterna, vilka omedelbart sände ett krigsfartyg och 200 beväpnade marinsoldater till ön. Meningen var att tvinga oss med väpnad makt att arbeta mot vår vilja. Bolagen har nekat att utbetala till oss de pängar som vi hade förtjänat tills strejken bröt ut, och satt oss på halva matransoner. Slutligen började de att deportera oss tillbaka till Buenos Aires, där vi ännu ej fått tillåtelse att komma i land. Kamrater i arbetarerörelsen, vi, valfångarna på South Georgias stationer hälsa eder, och mana eder att stå solidariska med oss.

Utför intet strejkbryteri! Tag ingen varken hyra eller anställning på de ställen i Skandinavien där dessa bolag har för vana att värva folk.

De platser där valfångstbolagen brukar värva folk äro belägna i Norge, Tönsberg, Sandefjord, Flekkefjord m. fl. platser, men därför är det ej uteslutet att om det ej lyckas dem att uppbringa folk i Norge,, de även skola försöka i Danmark och Sverge. Därför kamrater, var på eder vakt! Låt de giriga, profithungriga valbolagskapitalisterna själva skaffa olja i år. Låt dem leva som hundar, äta som svin och inhysas som fångar! Vi valfångare ha haft nog. Stå med oss kamrater!

Marine Transport Workers of South America, Buenos Aires, Argentina.

Harry Kronholms dom.

Sedan Vedbo häradsrätt förklarat Harry Kronholm skyldig till majestätsförbrytelse har Göta hovrätt dömt honom till 9 månaders straffarbete, varav en månad anses avtjänad.

Vad är denna dom annat än en hård omänsklig brutalitet, som i många avseenden saknar sitt motstycke i den svenska rättskipningens historia.

Den tid som kamrat Harry Kronholm suttit häktad, i 9 månader, oblott en av dessa skulle enligt hovrättens beslut avdragas strafftiden, hade varit mer än tillräckligt som straff för vad han sagt. Ty under den tid ransakningen pågått har Kronholm blivit illa behandlad både på fängelset och lasarettet. En behandling som väckt uppseende och bestörtning runt om i landet bland alla tänkande människor och som givit anledning till otaliga protester mot vederbörande.

Det har också höjts starka stämmor för Kronholms frigivning och vi får hoppas att dessa röster icke skola förklinga ohörda utan att de bidragit till att beveka vederbörande myndigheter att återgiva vår kamrat sin berövade frihet. Ty han har länge nog lidit och pinats av detta orättfärdiga samhällssystem.

Redan i dag bör han frivivas, ty det är en skandal att ha en sjuk och nedbruten människa inspärrad i ett fängelse där han icke kan få vård för sin sjukdom.

A. V. J—n.

Våra strider

Striden å Vargön slut. — Seger!

Striden utbröt den 21/1 d. å. Orsaken var att arbetsköparen — Vargöns A. B. — avskedade 42 man. Den 12/1 sammankallade L. S. ett möte med platsens samtliga organisationer för att diskutera åtgärders vidtagande med anledning av det skedda. Något beslut kom ej till stånd å detta möte, emedan de olika org. först måste avhålla enskilda möten för sakens behandlande. Den 21/1 skulle nytt möte avhållas, då samtliga org. skulle med protokollsutdrag delge sin ställning till frågan. Metallind.-arb. f:s avd. 62 meddelade genom utdrag att den ställde sig solidarisk med L. S. under det att Grov- o. fabriks upplyste att de fattat liknande beslut, men ej ansåg det nödvändigt styrka detsamma med protokollsutdrag. När så stämpeln skulle sättas under samtliga skrivelserna vägrade Grov- o. fabriks att signera det med sin stämpel. Nåväl, blockaden blev verklighet ändå.

En ombudsman från Metallind. arbetare f:t kom hit en kväll och hade ett litet samkväm med arbetsköparna, varå han meddelade att avd. ej hade förbundets stöd. Härigenom fick bolaget trumf på hand och sände bud på underhandlingskommittén som även åtföljdes av L. S. representanter. Detta föll ej arbetsköparna i smaken. Försöket att köra ut L. S. representanter misslyckades. De kvarstannade och delgåvo arbetsköparen de fastställda besluten, och att blockaden skulle kvarstå tills uppgörelse träffats med L. S. Dagen efter upphävde Metallind. arb. f:s avd. blockaden. L. S. sammankallade till möte omedelbart och därvid beslutades att trots allt fortsätta striden. Följande krav uppsattes nu: "För uppgörelse i striden fordra vi skriftlig förbindelse på nedanstående krav: 1). Samtliga arbetare som avskedades den 21/1 återtagas. 2). För de arbetare som avrest fordra vi 14 dagars anmälningstid. 3). Inga som helst trakasserier får av bolaget vidtagas mot vår organisation.

Dessa krav har nu bolaget underskrivit. Vår strid som förts under så svåra omständigheter har resulterat i en fullständig seger.

För Vargöns övriga arbetare bör denna strid bliva en lärdom, visande hur en relativt liten grupp kan, med energi och målmedvetenhet föra en strid till seger gentemot ett så mäktigt bolag som detta. Men vi hade vår organisation byggd på medlemmarnas självbestämmanderätt och behövde icke frukta för att av självgoda ledare bliva behandlade som omyndiga varelser. Sekt. 2 av Vänersborgs L. S. har härmed fått sitt elddop och bestått provet med glans.

Kamrater på Vargön och annorstädes. Lär av denna strid och låt oss samlas till enhetlig kamp mot vår fiende. Låt oss själva föra våra strider, ty skola de föras under ledarnas inflytande, riskera vi att de bli till förmån för den vi bekämpa.

Severin Karlsson.

Striden i Norrköping slut. — Seger!

Som i föregående n:r meddelades har den strid som pågått vid Norrköpings Varvs- och Verkstads A.-B., Carlsro, nu avslutats med seger för arbetarna. Arbetsköparen har godkänt arbetarnas krav samt förbundit sig att till var och en av de 54 i striden deltagande arbetarna, utbetala en summa av 250 kr. som ersättning för genom strejken förlorad arbetsförtjänst. Enligt uppgörelsen skall varje man återtagas i arbetet med 8 dagars anmälningstid och obegränsad dylik för de som tilläventyrs äro sjuka vid tiden för uppgörelsen. Som man ser är det en fullständig seger som här vunnits. Blockaden upphäves vid nämnda arbetsplats från och med nu.

Norrköpings L. S.

BLOCKAD.

Blockad är från och med den 1 april förklarad vid Lanforsens kraftverksbyggnad gällande allt arbete som tillhör nämnda plats i anledning av byggnadslockouten. Blockaden kvarstår till uppgörelse skett i enlighet med härvarande organisations inlämnade krav.

Älvkarleö L. S.

BLOCKAD.

På grund av lockout, förklaras fr. o. med den 8/4 1920 allt arbete å andra avdelningen å Ruda-Elghults järnvägsbyggnad i blockad. Blockaden kvarstår tills uppgörelse träffats med Thorshults L. S., oavsett vem som övertager arbetet, tills annorlunda meddelas.

Thorshults L. S.

BLOCKAD.

Härmed förklaras allt arbete hos Hälsingborgs byggmästareföreningens medlemmar samt grundgrävningen för Svenska Handelsbankens nybyggnad, pumpningen vid Skånska Handelsbanken, Skånska Cementgjuteriets arbeten samt Christiani & Nielsens hamnbygge och övriga arbeten fr. o m. 1 april 1920 i blockad.

För sektion 1 (Murerarbetsmännen) av Helsingborgs lokala samorganisation:

Styrelsen.

BLOCKAD.

Härmed förklaras Skogssällskapets järnvägsbyggnad Tingstäde—Ärbro i blockad för ny arbetskraft tills annorlunda meddelas.

Tingstäde L. S.

BLOCKAD.

Med anledning av, att ej uppgörelse kunnat träffats vid Västerås Gas-, Vatten & Elektricitetsverk beträffande ledningsarbeten, förklaras härmed allt Gasverkets ledningsarbete i blockad från och med onsdagen den 7 april.

Blockaden kvarstår tills uppgörelse träffats med nedanstående organisation.

Västerås L. S.

Ny strid i Västerås.

Vid Västerås gasverks ledningsarbeten utbröt konflikt onsdagen d. 7 april. Arbetarnas fordringar äro sedan striden utbrutit — förut hade kompromiss erbjudits — att byggnadsarbetarnas prislista skall tillämpas. På dennas grundpriser gäller ett tillägg av 159 proc. under det att gasverksstyrelsen endast erbjudit 113 proc.

Konflikten omfattar 19 man, samtliga organiserade i Västerås L. S.

K. L.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Blockanden upphäves vid Altuna ångsåg från och med den 6 april 1920.

Altuna L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Enär uppgörelse träffats vid Vindelns möbelfabriks A.-B. upphäves härmed blockaden från och med 7 april.

Vindelns L. S.

Kamrater inom anläggningsindustrien.

Till Haparande L. S. kom för en tid sedan en vädjan från Södertälje om ytterligare hjälp åt de vid kanalbygget där sedan ett halvår tillbaka i öppen strid stående arbetarna. I samband med denna vädjan lämnades en del upplysningar som ovillkorligen framtvingar en stilla undran om solidariteten är så storartad som allt stort tal om renhårighet m. m. ger vid handen. Där meddelades att av det understödsbelopp som då inkommit inemot hälften var bekommet från Haparanda L. S., vilken för närvarande består av ett femtiotal medlemmar, varav ungefär hälften varit arbetslösa i vinter. Då är att märka, att vi omedelbart konflikten utbröt, företog en extra uttaxering på 5 kr. pr medlem samt sedan givetvis upprätthållit den uttaxering av 50 öre pr vecka enligt Gävlekonferensens beslut. Hör nu gott folk. Är det någon mening med att sammankalla till konferenser för att ordna en sån strid, med dyra utlägg för enskilda L. S. Då hela aktiviteten tycks inskränka sig till vackra ord och feta fraser. Hör nu kamrater! Är det verkligen omöjligt för er att avvara 50 öre i veckan till förmån för de svältande och kämpande Södertäljekamraterna som föra en ojämn strid, vars utgång betyder seger eller nederlag för a l l a vid staten anställda rallare. Lita på, ni som tar saken med så orubbligt lugn, att förlora de därnere så blir det er tur nästa gång att antingen bli strejkbrytare eller få svartkatt.

Inom S. A. C. organiserade rallare, som är anställda vid statens anställda vid statens anläggningar: Upptag den här frågan omedelbart! Fatta beslut med tanke på den vikt frågan har! Företag en extra uttaxering eller en frivillig insamling i första hand! Ordna sedan understödet efter det beslut Gevlekonferensen fattade. D. v. s. 50 öre pr vecka och medlem!

Skynda på, så att inte ordspråket som säger: medan gräset växer dör kon, besannar sig på ett för oss alla farligt sätt!

H. R—g.

RESPLAN

för Edvard Mattssons turné i Värmland under maj månad 1920.

Maj 5 Skoghall
6 Ölme
7 Kristinehamn
8 Nässundet (ordnas av Storfors L. S.))
9 Storfors och Nykroppa
10 Persberg
11 Långbanshyttan
12 Filipstad
13 Hagfors och Munkfors
14 Deje
15 Lindfors
16 Segmon och Slottsbron
17 Seffle
18 Edsvalla
19 Rottneros
20 Brättne (ordnas av Arvika L. S.)
21 Fridag
22 Arvika
23 Jössefors och Gränsjön
24 Åmotsfors och Charlottenberg.
26 Glava (ordnas av Arvika L. L.)
27 Karlstad
28 D:o
29 30 31 Ledig.

Mattson talar över följande ämnen:

1) Kampen just nu — medlen och målet för densamma.
2) Skräckväldet i Amerika.
3) Organisation — Utveckling — Syndikalism.
4) En resa i Alaska.
5) Joe Hill — skald, martyr revolutionär.
6) (Skolningsmöte) Hur L. S. bör arbeta o. förbereda sin kamp.

Vi får uppmana L. S. agitationskommittéer att omedelbart behandla denna sak och insända svar. Varje intresserad L. S.-medlem torde tillse att D. K. erhåller svar på denna uppmaning, ävenså vilket ämne de önskar för erhållande av affischer. På de platser som ej L. S. finnes svarar D. K. för ekonomien.

Med hälsning.

För Värmlands Distrikt av S. A. C.

David Fröding, Herrhagen 226, Karlstad.

S. A. C:S MEDDELANDE

utsändes i dagarna och vilja vi härmed rätta två ombrytningsfel däri. Efter adressen i Norrbottens Distrikt har Eriksnäs L. S. adr. kommit vilket är fel, dessutom har två rader blivit omkastade i A. U:s meddelanden om avgiften till understödsförmedlingen.

Expeditionen.

Ändrade adresser.

SÄRNAHEDEN: Aug Hedman.
VITVATTNET: N. J. Kjellgren, Vitvattnet, **Rätansbyn.**
BÅLSTA: Clas Eriksson, Box 22.
KATRINEBERGS-KAPELL: J. E. Nilsson, Jon Görtsbo.
KÄLLVIKEN: Albin Johansson, Källvikens Kolugn, **Falun.**
VÄNERSNÄS: Hilding Olsson, **Oreberg** P. R.

Registerförare:

SNÖAN: Karl Olsson, Sundet, **Ludvika.**
VARGÖN: Registerkommittén Box 9
SVENLJUNGA: Gustaf Olsson, Ebbarp.

NYA L. S. är bildade i:

SUNNANSJÖ (Dalarnes Distrikt): adress: E. J. Strömberg, Finsviken, **Sunnansjö.**
MARTEBO (Gottlands Distrikt), adress: H. V. Karlsson, P. R., **Tingstäde.**

TIDNINGENS NAMNFRÅGA.

Jag instämmer fullt och helt med Oscar Perssons inlägg i namnfrågan. Man har i en del inlägg gjort gällande, att det skulle gå lättare att sälja tidningen, om den finge ett annat namn. Jag är av rakt motsatt mening i den saken, med de erfarenheter jag gjort som kommissionär för Syndikalisten. Skall vi byta om namn på tidningen, byt då också om namn på rörelsen, kalla den ej för all del syndikalistisk, för då kan man ju skrämma bort dem, som man eventuellt kunde få med i rörelsen.

Syndikalisten, — må vi få höra det ljuda allt starkare genom landet, om också tidningen bliver daglig.

D. S.

Har med intresse följt de olika förslag till namn på vår nya dagliga tidning, då den en gång kommer till stånd. Jag vill ej kritisera eller förorda något av de givna förslagen, jag vill endast fastslå, att namnet spelar en viktig roll, om tidningen skall lyckas eller ej. Det får nog ej vara allt för rafflande, och ej heller för alldagligt. Det gäller att välja, men välja rätt.

Jag skulle välja fastslå namnet: **"Svenska Folkbadet".** Jag tror nog det finns namn som är mera psssande, den som bara kunde lura ut dem. Flera och bättre förslag väntas.

V—r J—n.

Tidningspressens stora betydelse.

Ett förslag till medlemmarna inom S. A. C.

Att tidningspressen har en utomordentligt stor betydelse då det gäller att forma det allmänna tänkesättet är för alla en känd och vittnad sak. Orsaken till dessa rader är att påvisa de fördelar som skulle vinnas med att även vår rörelse får en utvidgad press, som vid alla tillfällen kunde på ett mera tillfredsställande sätt tillvarataga sina medlemmars intressen, samtidigt som det även gåves tillfälle att få syndikalismen mera känd och utbredd bland de tusentals proletärer som ännu suckar under kapitalismens förbannelse.

Var och en vet ju att det finnes hundratal av borgerliga tidningar som dagligen utkomma och i vilka våra arbetskonflikter och idéer behandlas på ett sätt som inte kan tillfredsställa oss det ringaste, på grund av de ofta förekommande, med avsikt förvrängda sakuppgifterna, samt den lika avsiktligt skeva framställning av syndikalismen som framföres.

För att det inte skall draga alltdessa borgarbladens — av alla kulörer — framställningar om vår kamp och vår rörelse fordras att vi har en press till vårt förfogande som lämnar utrymme för bemötande ävenså plats för sakliga utredande artiklar om syndikalismen.

På grund av dessa förhållanden har ju också inom S. A. C. vidtagits åtgärder för att få ut Syndikalisten daglig, vilket för alla som äro anslutna till S. A. C. bör vara en livssak att förverkliga.

För att det inte skall draga alltför långt ut på tiden med förverkligandet av denna vackra tanke skall jag be att få framföra en maning till alla S. A. C:s medlemmar att genast börja med att stabilisera företaget. Hur skall detta ske?

Jo! Genom att vi i stället för att köpa vanliga märken, köper s. k. tidningsmärken!

Det är visserligen en liten ekonomisk uppoffring, men ändamålet både helgar och välsignar medlen!

Som bekant skall ju varje medlem köpa 10 stycken sådana tidningsmärken varje år i fem års tid enligt beslut genom omröstning. Om vi nu skulle komma överens om att bara köpa tidningsmärken 1 år, skulle vi komma till ett ganska bra resultat för tidningens ekonomiska stabilisering, utan att medlemmarna skulle hava någon nämnvärt försämrad ekonomi.

Vi antaga att hälften (15.000) av S. A. C:s medlemmar skulle köpa tidningsmärke under 40 veckor så skulle vi på detta sätt få ett kapital till tidningen på 60.000 kronor. Av hela medlemsantalet skulle det bliva dubbelt eller 120,000 kr.. Det vore ju ett ganska gott resultat utan att medlemmarnas ekonomi i någon mån kunde sägas vara undergrävd.

Hur många 10-öringar kastar vi inte bort på bra mycket onyttigare sätt många gånger!

Då vi tar i beräkning att vi genom att få tidningen daglig därigenom kunde få vår slagkraft ökad är det ju endast en liten självhjälp som vi uteslutande har nytta av, om inte i dag så i morgon, bildlikt talat.

Tag därför såväl individuellt som organisatoriskt upp frågan till behandling, och överväg noga om inte det kunde vara till gagn för hela vår kamp mot den ekonomiska utsugningen. **Betänken kamrater, hur** ringa uppoffring en tioöring i veckan är för var och en av oss, men vilken hjälp för vår rörelse och dess tidningsorgan det skulle bliva om vi alla handlade på detta sätt.

Alltså: alla som äro verkligt intresserade av våra idéers spridning böra hädanefter köpa endast tidningsmärken.

Här är ett tillfälle att i handling visa sitt intresse för saken, och antalet tidningsmärken i din medlemsbok, kamrat, skall hädanefter bliva mätaren på ditt intresse och din vilja att göra och offra något åt saken.

Hugo Martinsson.

VARNING.

Med anledning av pågående löneförhandlingar uppmanas kamrater att ej resa hit och söka arbete i byggnadsavdelningen. Ingen som helst kompensation är beviljad.

Denna uppmaning kvarstår tills annorlunda meddelas i denna tidning.

För Fagersta organiserade byggnadsarbetare:

Enligt uppdrag

L. N.

Bortgången kamrat.

J. A. BURMAN.

Fredagen den 19 mars ayled vår kamrat J. A. Burman. Dödsorsaken var dubbelsidig lunginflamation som svit efter spanska sjukan. Jordfästningen ägde rum söndagen den 28 mars på nya kyrkogården härstädes.

Vid graven höll kamrat A. Rosén ett tal vari han tolkade de känslor som gjorde sig gällande hos oss då budskapet om hans frånfälle kom. Han tackade den bortgångne kamraten för allt det arbete han uträttat inom organisationen och nedlade därefter en krans från Norrköpings L. S. Bland övriga kransar märktes särskilt en från hans arbetskamrater, vilket visar att han som förman och kamrat var avhållen.

Kamrat B. var en lugn och på samma gång karaktärsfast person, en som man inom organisationsarbetet kunde lita på, en man av det slag som vi inom S. A. C. så väl behöver. Och vid sin bortgång lämnar han ett stort tomrum efter sig.

Ett sista tack och farväl kamrat för allt oegennyttigt och plikttroget arbete du utfört. Du är borta för alltid ur vår krets, men minnet lever kvar hos oss alla.

Norrköping den 7 april 1920.

K. S.

Arbetet vid Grytgöls bruk återupptaget.

Sedan den 29 mars har strejk pågått vid Grytgöls bruk i Hällestad. I avbidan på underhandlingar mellan statens förlikningsman, Grytgöls bruksförvaltning och arbetarnas huvudorganisation i Stockholm har arbetet på tisdagen återupptagits under de gamla villkoren.

Konflikten inom skomakeribranschen i Stockholm.

Omkring 120 mästare ha nu gjort upp. De mästare, som träffa uppgörelse underskriva en förbindelse, att de från den 1 april tillämpa det av fackföreningen till Stockholms skomakeriidkares förening ingivna förslaget till avtal, vilket bl. a. upptager en minimilön av 125 kr. för veckoarbetare samt för ackordsarbetare 30 procent på 1919 års avtal vid reparationsfabrikerna och 38 procent för handarbete.

Dock skall den överenskommelse, som mellan organisationerna möjligen kan träffas, vara den slutligen gällande.

Av de ursprungligen 506 strejkande arbetarna äro, enligt vad som från fackföreningen meddelas, omkring 50 procent redan åter i arbete.

Avtalet inom buteljglasindustrien uppsagt.

Riksavtalet inom buteljglasindustrien, berörande samtliga buteljglasbruk i landet, har av Sv. grov- o. fabriksarbetarförbundet blivit uppsagt och förslag till nytt avtal inlämnats till Buteljglasbruksförbundet. Det uppsagda avtalet utlöper den 1 juli. Det är ännu icke bestämt när underhandlingar skola upptagas.

Förhandlingar för ångbåtseldare.

Svenska eldareunionen, som för närvarande ligger i förhandlingar efter hela norrländska kusten angående kollektivavtal för menige manskap och manskap å bogserbåtsflottorna har vaslutat avtal för Sundsvalls distrikts pasagerareflotta. Lönen har höjts för menige manskap med 60 kr. pr månad. I avtalet ingår därjämte 8 dagars semester.

Plåtslageriarbetarna i Norrköping strejka.

Plåtslageriarbetarna i Norrköping, som uppgå till ett 60-tal, ha nedlagt arbetet. De fordra lokalt avtal och kompensation för 8-timmarsdagen. Då mästarna tillhöra Svenska arbetsgivareföreningen, kunna de ej ingå på underhandlingar härom.

Stenhuggarestrejken i Västervik slut

Strejken vid Bröderna Styrenius' stenhuggeri i Västervik är nu slut. Vissa ackordspriser för stenhuggare ha höjts med 5 till 10 proc. Timlönen för stenhuggare, smeder och sågare ha höjts med 15 öre.

Uppgörelse inom målerifacket i Kalmar.

Vid underhandlingar mellan delegerade för arbetsgivare och arbetare inom facket i Kalmar har överenskommelse träffats om nytt avtal. Timlönen utgår från den 1 april med kr. 1:55, intill dess överenskommelse träffats i städer söder om Norrköping med upp till 30,000 invånare, varest lönerörelse nu pågår, då den därvid fastställda genomsnittliga timlönen skall bli den gällande även för Kalmar och räknas likaledes från den 1 april. Avtalet gäller till den 1 april 1921.

Förhandlingarne inom målerifacket.

Inom måleriarbetarfacket pågå för närvarande avtalsförhandlingar över hela landet.

Uppgörelse ha träffats i Malmö, Kristianstad, Västerås, Eskilstuna och Gävle. I Göteborg och Sala ha däremot strejk utbrutit.

I Malmö har timlönen höjts från kr. 1:50 till 1:80. Vid uppgörelsen i Gävle har timlönen satts till kr. 1:85. För utvändigt ställningsarbete skall dock dock timlönen utgå med 2 kr. och för allt arbete å båtar med kr. 2:10. Förutvarande timlön var kr. 1:65. Förhandlingarna för Norrlandsstäderna mellan Umeå och Söderhamn ha pågått i Sundsvall. Därvid ha, enligt Nya Samhället, parterna enats om ett preliminärt förslag till uppgörelse, som nu går till de olika avdelningarna för omröstning. Svar skall vara avlämnat senast den 15 april.

I Stockholm pågå förhndlingarna ännu.

Konflikt inom frisörfacket.

De förhandlingar, som sedan någon tid tillbaka pågått inom frisörfacket, ha resulterat i att överenskommelse träffats om nya avtal inom Uppland, Västmanland och Östergötland. De löner, som därvid fastställts, variera mellan 70—85 kr. per vecka. Arbetstiden är 51 timmar pr vecka. På andra platser åter, såsom inom Bohuslän samt städerna Vänersborg o. Trollhättan, ha förhandlingarna strandat, med påföljd att biträdena där nedlagt arbetet. Statens förlikningsman har emellertid kallat parterna till sammanträde. Avtalen för Skåne och Stockholm ha även blivit uppsagda. I Stockholm utlöper avtalet den 31 maj och förhandlingarna komma att upptagas i medio av april. Biträdena begära en veckoavlöning av 100 kr. jämte 10 procent på inarbetat belopp samt en arbetstid av 48 timmar i veckan.

Norrbottenssyndikalisternas årsmöte.

1919 har varit ett framgångsrikt år för S. A. C. i Norrbotten.

Norrbottens D. K. av S. A. C. hade sin årskonferens i Malmberget den 20—21 mars. Konferensen öppnades av distriktkommitténs ordf. A. Holmberg som hälsade de närvarande ombuden välkomna samt redogjorde för distriktets arbete under året. Konferensen beslutade att inbjuda Norrskensflammans ombud O. Henriksson att närvara vid konferensen.

D. K:s förslag till dagordning godkändes.

Till funktionärer vid konferensen valdes: till ordförande A. Holmberg, Kiruna, och Alg. Edfast, Malmberget, och till sekr. J. F. Edlund och K. V. Eriksson, Boden. Till referent för Norrskensflamman O. Henriksson och för Syndikalisten Alg. Edfast. Till justeringsmän utsågos A. Halvarsson och H. Näslund, Kiruna. I resefördelningskommittén invaldes Klockare, Seskarö, Backlund, Kiruna och Kramer, Malmberget. Vid konferensen deltogo 9 L. S. med tillsammans 16 ombud. Av styrelse- och revisionsberättelsen framgick, att distr. vid årets början hade 10 L. S. med tillsammans 1,274 medlemmar, och vid årets slut 19 L. S. med ett sammanlagt medlemsantal av 2.100. Distriktets inkomster och utgifter ha balanserat på kr. 6,370.

Den avgående **styrelsen** tillerkändes full och tacksam ansvarsfrihet för sin förvaltning. På grund av det myckna arbete, som varit förenat med handhavandet av distriktets korrespondens, tillerkändes den avgående korr. sekr. 100 kr. i gratifikation.

Kommittén för tillfällighetstidningen Enighet avlämnade rapport Av denna framgick att tidningens nettobehållning var kr. 317:60. Rapporten lades med godkännande till handlingarna. Kommitténs kassör tillerkändes 50 kr. i gratifikation. I samband därmed behandlades John Anderssons artikel i Syndikalisten, angående spridningen av tillfällighetstidningar. Konferensen var av den uppfattningen att tidningen icke för närvarande skulle bära sig inom distriktet. Under sådana förhållanden var man tvungen att söka få tidningen spridd även utom distriktet. Konferensen trodde icke att Syndikalisten kunde bli lidande därpå.

Nästa punkt på dagordningen var rapnort om Murjeksstriden. För denna strid är förut refererat i Syndikalisten.

Den från föregående kamratmöte bordlagda frågan om distriktets delning föranledde en lång men saklig debatt, varvid olika synpunkter framfördes. De flesta talarna voro dock av den meningen att det för närvarande vore lyckligast att icke dela distriktet, vilket också blev konferensens beslut. Tidningsfrågan, vilken också var bordlagd från föregående kamratmöte, föranledde även en kortare debatt. Samtliga talare voro dock eniga om, att så länge Norrskensflamman intar en så radikal hållning i fackföreningsfrågor som den f. n. gör, intet större behov finnes av ett speciellt syndikalistiskt organ i Norrbotten. Konferensen beslutade att förlägga distriktskommittén för arbetsåret till Malmberget. En inbjudan från A. B. F:s Norrbottensdistrikt bildningsutskott om anslutning till distriktet, behandlades och beslutades enhälligt om anslutning samt uppdrogs åt den blivande D. K. att utse ledamot i utskottet. Dessutom anslog konferensen 50 kr. till A. B. F.

Konferensen övergick härefter till behandling av motionerna. Murjeks L. S. hade motionerat om agitation bland skogs- och flottningsarbetarna: Seskarö om agitation bland landsbygdens finsktalande befolkning. Motionerna behandlades i samband och föranledde till längre och ingående debatter. Konferensen beslutade att uppdraga åt blivande D. K. att fortsätta agitationen bland skogs- och flottningsarbetarne samt sprida upplysning om registret och att vara skogsarbetarna behjälplig med igångsättande o tillämpning av registret. För agitationen bland landsbygdens finsktalande befolkning uppdrogs åt D. K. att översätta syndikalistiska broschyrer för spridning. Med anledning av Seskarökonflikten beslutade konferensen att låta trycka ett upprop såväl på finska som svenska språket för att spridas i Norr- och Västerbotten. Upproper skulle även införas i Revontulet och Norrskensflamman.

Hednorets L. S. hade motionerat om: Huruvida A. U. har rätt att utan omröstning företaga extra uttaxering? Efter ett anförande av Hednorets ombud, beslutade konferensen på förslag av Holmberg att avskriva frågan. Från Porjus L. S. hade väckts förslag om anställande av en helt avlönad organisatör för distriktet. Konferensen beslutade efter en stunds diskussion att låta frågan gå till omröstning inom de Lokala Samorganisationerna.

Omorganisationsfrågan upptogs till behandling. Denna fråga kan betraktas som konferensens viktigaste och rönte även en ingående behandling. Alla talare voro eniga om att det av Kiruna omorganisationskommitté föreslagna förslaget var oantagligt och uttalade sin förvåning över att det fanns någon syndikalist som kunde medverka till genomförandet av förslaget. Konferensens uttalande i frågan återfinnes å annat ställe i tidningen.

I anledning av Porjus L. S. beslut, att utesluta medlemmar vilka yrkesmässigt bedriva hembränning till försäljning, önskade Porjusombuden ett uttalande av konferensen. Konferensen beslutade enhälligt att godtaga denna åtgärd, samt uppmanade andra L. S. att vidtaga samma åtgärder. Därefter var den långa fördragningslistan slut. A. Holmberg, Kiruna, tackade å den avgående distr.-kommitténs vägnar för det förtroende o. det goda samarbete, som varit rådande mellan D. K. och de lokala samorganisationerna samt lyckönskade den blivande D. K.

Konferensens ordf. frambar konferensens tack till den avgående D. K., påpekande det stora och värdefulla arbete kommittén nedlagt och framhöll att det blir givetvis svårt för den blivande D. K. att kunna ersätta den nu avgående, men hoppades dock att med hjälp från de lokala samorganisationerna det skulle bliva möjligt att uppfylla de krav, som ställdes på D. K.

Tackade de närvarande ombuden och hoppades att de beslut som blivit fattade å konferensen skulle lända till nytta för organisationen och för arbetareklassen i Norrbotten i sin helhet. Därefter var den intressanta konferensen slut efter att ha pågått c:o 18 timmar.

Alg. E—st.

VARNING.

På grund av lockout varnas kamrater att resa till Nykvarn. De som reflektera på arbete vid Nykvarn torde först sätta sig i förbindelse med registerkommittén, adr. K. Lindroth, Strömsborg. De som uraktlåter detta betraktas som osolidariska.

Nykvarns L. S.

SYNDIKALISTENS 1:A MAJNUMMER 1920

Utkommer i medio av April och kommer att motsvara n:r 34 av Syndikalisten.

En konstnärlig omslagsteckning i SVART och GULD giver numret en särskilt originell o. agitatorisk prägel.

Innehållet är valt med hänsyn till Majnumrets uppgift som agitator för syndikalismen och arbetareklassens revolutionära frigörelsekamp och till detsamma har ett flertal av våra bästa pennor lämnat utomordentligt värdefulla bidrag. Majnumret är försett med talrika illustrationer, vilka förhöja dess värde och säkerligen skall bidraga till att göra detsamma lättsålt över allt bland arbetarekretsar.

Pris 50 öre. REKVIRERA! 20 sidor.

"Allarm."

Alla som vilja följa med den syndikalistiska rörelsen i Norge bör prenumerera på Allarm.

Tidningen utkommer en gång i veckan

Prenumerationspris:

1/1 år kr. 6:—
1/2 år kr. 3:—
1/4 år kr. 1:50

Lösnummer 20 öre.

Prenumeration kan ske på alla postkontor. Kommissionärer antagas överallt. 20 proc provision.

ALLARMS EXP., Box 4, Kristiania C. Norge.

Kamratmöte

anordnas i Logen Stens lokal ÅBY, söndagen den 18 april kl. 10 fm.

Disk. 1. Agitationen, och Distriktskonferensens beslut om densamma.

Disk. 2. Skattefrågan.

Kl. halv 3 em.

OFFENTL. DISKUSSIONSMÖTE.

Servering. Musik.

Stor tillslutning från närliggande L. S. förväntas!

Åby L. S.

Strejk i Hofors.

Torsdagen den 8 april utbröt strejk vid martinverket på grund av att bolaget vägrat underhandla. Martinarbetarna lämnade in en prislista till bolaget och begärde svar till onsdagen den 8 april kl. 12 middagen, men inget svar kom. Då beslöt arbetarna att ytterligare förlänga fristen till kl. 4 e .m. samma dag men inget svar kom, varför arbetet nedlades av alla utom två man. Då arbetarna gingo ifrån arbetet var det 3 st. martinugnar i gång med smältor i. Det blev för bolaget att skaffa strejkbrytare som även lyckades i det att alla basar blevo beordrade att utföra judastjänsten. Det var en bas, som var rakryggad nog att säga ifrån vilket även länder honom till heder. På onsdagskvällen när tappningen skulle ske, var mycket folk ute för att uppvakta dessa strejkbrytare. När de skulle gå hem efter väl utförd judastjänst, så måste polisen ledsaga dem till deras bostäder. Man måste fastslå att dessa bolagshejdukar ha gjort en genomusel handling ty hade dessa basar nekat utföra strejkbryteriarbetet, hade bolaget varit tvingat tillmötesgå och bevilja sina arbetares fordringar. Bland dessa basar är det ett par som tillhört Järn och metall i flera år och varit framstående medlemmar. En utav dessa innehar ännu en förtroendepost bland sina f. d. arbetskamrater. Till sist en uppmaning till Martinarbetarna: Stå eniga i denna strejk trots det att dessa bolagshejdukar fallit eder i ryggen samt en maning till kamrater landet runt: Sök icke arbete här i Hofors förr än det blir ordnat. Järn och metall här för striden och har blockerat allt arbete vid Martinverket.

—n.

Brand, ungsocialismens språkrör, är organ för en ny kultur, byggd på solidaritet, självansvar, rättfärdighet och frihet. Bekämpar konsekvent, hänsynslöst och skarpt staten och varje form av våldssystem över människor, militarismen, krigen, kapitalismen, kyrkan, kristendomshumbugen och lögnen.

BRAND utkommer varje vecka, under medverkan av ett 25-tal av de bästa pennor inom den revolutionära socialistiska världen.

BRAND Snäldig illustrerad, kostar endast 15 öre pr nummer. Helt år blott 6 kronor; halvt år 3:25 och kvartal kronor 1:50.

KOMMISSIONÄRER antages på alla platser! Skriv genast till Brands exp. Stockholm 4.
Prenumeration kan verkställas å rikets alla postanstalter.

Industriell konferens inom träindustrien.

Skogs-, flottnings- och sågverksarbetarna inom S. A. C. sammanträder till industriell konferens i Ljusdal den 17-18-19 ev. 20 april.

Meningen med denna konferens är i första hand att uppdraga riktlinjer för ett effektivt **industriellt samarbete,** samt att grundligt ventilera den industriella organisationsprincipen, för att sedermera omsätta den i praktiken i överensstämmelse med vår organisations idéer.

De D. K. som ha ovanstående arbetaregrupper inom sitt verksamhetsområde vilka äro organiserade eller böra organiseras, torde även om möjligt sända representant. L. S. där ej D. K. finnes kan rekvirera I. K:s cirkulär från undertecknad. I cirkuläret äro konferensens viktigaste frågor upptagna.

Angående representationsrätt till konferensen föreslår I. K. att varje L. S. eller sektion sänder ett ombud. Dock anse vi att de L. S som bestå av såväl skogs- och flottningsarbetare som sågverksarbetare sända ett ombud för skogs- och flottningsarbetarna och ett för sågverksarbetarna.

I övrigt må L. S. ordna med representationen som de finna för gott. De ombud som önska logi genom kommitténs försorg, torde omedelbart meddela detta, samt vilken tid de anlända till Ljusdal, under adress: **O. Berjus, Ljusdal.** All övrig korrespondens sändes till undertecknad.

Förslag och nya frågor torde omedelbart insändas till I. K.

Med hopp om förståelse och ett gott resultat teckna vi med hälsning.

För Skogs-, flottnings- och sågverksarbetarnas I. K.:

P. J. A. Voglin, Storhaga, Ljusdal.

Fria Spalten.

PROTEST.

Kumla L. S. behandlade på möte den 28/3 understödsförmedlingsfrågan och den tidningspolemik som förts mellan R. Holme och Pass samt beslöts att uttala sin skarpaste protest mot den tidningspolemik som förekommit i Syndikalisten.

Enligt uppdrag:

Paul Engström.

DISTRIKTKONFERENSEN I MEDELPAD.

Söndagen den 28 mars avhöll Medelpads distrikt av S. A. C. konferens i Skönbergs Folkets hus, där följande L. S. voro representerade: Skönvik, Nyhamn, Torpshammar, Byforsen, Bölestrand, Sundsvall, Kvitsleby och Alby. Från anläggningsarbetarnas industriella kommitté var Gustav Ceder närvarande.

Som konferensens ordförande fungerade O. Stenkvist, sekreterare och referent var undertecknad.

Konferensen beslöt att resefördelning skulle tillämpas, vilken kom att utgöra 7 kr. och 50 öre. Föregående konferens protokoll upplästes och godkändes, och revisionsberättelse för tiden från den 1:a jan. till den 28 mars föredrogs och godkändes ävenledes.

Efter detta övergick man till frågan om D. K:s förläggning. Då Nyhamns L. S. ansåg sig kvalitativt för svag att längre handhava D. K:s angelägenheter, enades konferensen efter en stunds debatt att utse Sundsvall till D. K:s förläggningsort. Enligt stadgarna skulle den L. S. som låg geografiskt närmast D. K. utse revisorer, men konferensen beslöt med upphävande av förut fattat beslut att låta Sundsvalls L. S. utse även dessa.

Första diskussionsfrågan gällde agitationens ordnande för den närmaste framtiden, och den inleddes av Hugo Martinsson. Talaren framhöll att de hittills gängse sträckturnéerna icke visat sig lämna resultat som svarade mot de oerhörda kostnader de drogo. I stället menade talaren att agitatorn borde anställas pr vecka för en lön som nöjaktigt täckte utgifterna för mat och logi.

I förening med L. S. på de platser han besökte skulle han sedan ordna offentliga möten av vilka inkomsten skulle tillfalla agitatorn. Under dagar då inga offentliga möten avhöllos skulle han förbereda agitationen på de platser där inga L. S. funnos, för ett senare ordnande av offentliga möten. På detta sätt skulle agitatorn städse bli intresserad av vällyckade möten. Han skulle icke behöva flyga igenom distriktet utan väl kunna förbereda alla möten samt där nya L. S. kom till stånd, kunna bringa dem en första undervisning i det inre arbetet. Under de dagar då inga möten avhöllos hade han i alla fall genom den fasta lönen ett slags garanti för sin existens samtidigt som denna icke var så tilltagen att den inbjöd till slöhet. Givetvis måste de direkta resekostnaderna ersättas av D. K.

Stenkvist påpekade de ringa resultaten av de sträckturnéer som ordnats av distriktet, och instämde med inledaren vad det gällde ordnandet av agitationen. Fryklund framhöll att det även vore möjligt att ordna sträckturnéer med fördel, och trodde att ekonomien också skulle kunna ordnas om det bara fanns god vilja. Ceder påpekade de tre olika linjerna för agitationen och menade att man skulle lämpa agitationens bedrivande efter de olika platsernas förhållanden. Han ansåg också att kamratmötena vore en faktor att räkna med då det gällde den inre skolningen av medlemmarna.

Karlsson föreslog att konferensen skulle utse en kommitté som skulle utarbeta en plan till ledning för D. K:s kommande arbete. Konferensen beslutade i enlighet med Karlssons förslag. Valda blevo Zettergren, Ceder och Martinsson.

I samband härmed framkom förslag att de olika L. S. skulle välja agitations- och litteraturkommittéer som skulle stå i ständig kontakt med D. K. Konferensen beslutade i enlighet med detta förslag.

Anläggningsarbetarnas representant Ceder, redogjorde för striden vid Ostkustbanans 3:e avdelning och förhållandena i övrigt på de olika arbetsplatserna inom anläggningsindustrien, lämnade uppgift på medelförtjänsten vid de olika arbetsplatserna inom industrien, samt redogjorde för S. A. C:s medlemsnumerär inom industrien i förhållande till V. och V. I detta sammanhang framhöll talaren vikten av det industriella samarbetet vid de olika stridstillfällena, och redogjorde för de åtgärder som vidtagits fr. C. K:s sida för att uppdraga linjerna för det industriella samarbetet. Sedan en del talare haft ordet beslutades att ge ombuden i uppdrag att upptaga frågan till debatt för vidare behandling i sina respektive L. S.

Den bordlagda frågan om Diktatur och rådssystem behandlades och beslutades efter en stunds debatt att diskussionen finge utgöra svar på frågan.

Ett cirkulär från Trävaruindustriens I. K. angående den industriella konferensen den 17 april och följande dagar hänvisades till respektive L. S.

I anledning av att en av Nyhamns L. S. förre kassörer hade förskingrat kassan samt medel insamlade till en sjuk kamrat hade Nyhamns L. S. begärt hans införande i S. A. C:s lista för strukna medlemmar. Detta hade emellertid Sk. A. S.:s registerförare vägrat med motivering att anteckning å registerkortet var lika effektivt, vilket Nyhamns L. S. bestred och fasthöll vid sitt krav att få honom införd. Konferensen beslöt att ge D. K. i uppdrag att tillskriva Sk. A. C. i anledning av saken.

Som ingenting vidare förelåg till behandling avslöts konferensen med ett tack av ordföranden för visad uppmärksamhet, samt en maning till de närvarande att oförtrutet arbeta för syndikalismens framgång.

H. M.

BREV FRÅN SESKARÖN.

Några hälsningar först till alla "kamrater landet runt från vår ö". Våren är kommen, ljusa tid som, varje människa längtar efter. Vad händer väl nu?

Vi har en samling affärsmän här på Seskarön. Bland dessa är några stycken som, är bojkottade utav Seskarö̈ns L. S.

Men, det finns folk både ur arbetsklassen och "Herrskaps"-klassen som äter av den förbjudna frukten.

Men att det finns personer ur vår egen organisation som ävenledes gör likadant, fy!

Här får jag presentera en förrädare, hans namn är: N:r 76344, E. F. Blomkvist från Säivis, Nedertorneå socken. Må alla kamrater behandla sådana personer som förrädare som med vett och vilja handla i strid mot förut givna löften, ty det är ju detta som sker när de själva äro med om att bojkotta, sedan bryta bojkotten. Kom ihåg kamrater nämnda person.

Med kamratlig hälsning tecknar

Rika Samfrid.

SVAR TILL S. A. PERSSON.

I n:r 27 av Syndikalisten frågar du om vi äga rätt att bevilja avbön åt Jonas Nilsson. Härmed få vi meddela att L. S. styrelse ej hade kläm på att striden i Nitta 1917 fördes gemensamt med Ulricehamns L. S. Av den orsak att Nitta L. S. är nedlagd ansågo vi oss hava rätt att bevilja nämnda person avbön. Vi ha emellertid nu uppmanat nämnda person att hänvända sig till Ulricehamns L. S. för att förnya sin avbön.

Om Nilssons uppförande här på arbetsplatsen den tid han varit under kontroll av oss kan vi meddela att han har uppfört sig oklanderligt och djupt ångrat sin förrädiska handling i Nitta 1917.

Enligt uppdrag:

För Svenljunga L. S.

Gustav Olsson, ordf.

Från Kinne-Kleva L. S.

Alla de som veta sig stå i skuld till Kinne-Kleva L. S., såsom lån ur L. S. kassa samt kontingent, torde klara sitt mellanhavande före den 1 maj för undvikande av obehag.

Oskar Spets, kassör.

SE HIT!

De, som reflektera på att söka arbete vid Intrångets Gruvfält, torde i och för upplysningar ang. arbetsförhållandena hänvända sig till registerföraren på platsen.

Karl Ivström, Intrånget, **Dala-Finnhyttan.**

FRÅN ENGELSFORS L. S.

De här nedan angivna medlemmar som inskrevs i Engelsfors L. S. söndagen den 4/1 1920 uppmanas att oförd̈röjligen uppgöra sitt mellanhavande med nämnda L. S. kassör: A. F. Sundström.

N:r. 440 Oskar Hernberg, f. 21/2 1891, Vesterljunga, 56167 Gunnar Edvin Lundberg, f. 11/4 1890, Nora, 78932 Erik Axel Högström, f. 13/2 1873, Ovansjö, 78933 Johan Erik Berglund, f. 18/1 1887, Norberg, 78935 Harry Hansson, f. 29/2 1898, Eskilstuna.

Engelsfors L. S.

DÅLIG ARBETSTILLGÅNG.

På grund av attt ännu ej några arbeten kommit i gång här på platsen, samt då av allt att döma sommarens arbeten här dels blir av kort varaktighet, dels av så ringa omfattning, att arbetskraft därtill finns i överflöd i trakten häromkring, varnas arbetssökande kamrater att resa hit upp.

Kom i håg innan ni reser till en arbetsplats: Sätt er a l l t i d i förbindelse med organisationen först. Därigenom sparar ni måhända respengar fram och åter.

Registerförarens adr. här är: K. V. Carlsson, Engmans gård, H a p a r a n d a

För Haparande L. S.:

Styrelsen.

MESSALINA-GUMMI Provsändning 5, 10, 15 kr. Prislista 20 öre
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ 5, Rt. 1938

ARBETSSÖKANDE

till Luleälvens Kraftverksbyggnader, omfattande Porjus Kraftverksbyggnad, Harsprångets Kraftbyggnad och Suorvadammens Byggnad, varnas för att hitresa utan föregående uppgörelse med arbetsbefälet om anställning, enär överflöd på arbetssökande inom orten råder.

Porjus den 27 mars 1920.

Luleälvens Kraftverksbyggnader.
Byggnadschefen.

Från Porjus L. S.

Alla arbetare som ämna söka arbete i Porjus torde sätta sig i förbindelse med **Registerkommittén,** adress **Porjus.** De som underlåta detta, betraktas som osolidariska.

Porjus L. S.

Från Norra Inlandsbanan, Södra distriktet.

Lag och förmän som ämnar sig hit torde först innan arbete tages, sätta sig i förbindelse med registerkommittéerna. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska, och behandlas därefter.

MEDDELANDE.

Medlemmar i Högbroforsens L. S. som uraktlåtit att uppklara sina mellanhavanden, torde före den 1 maj, för undvikande av obehag, sätta sig i förbindelse med nämnda L. S. kassör.

Från Högbroforsen.

Alla som inneha bidragslistor för n:r 2095 A. Eriksson (Stor Erik) torde snarast redovisa dem, även blanka listor återsändas.

Nils J. Nilsson, Högbroforsen, Häggenäs.

VARNING.

Kamrater landet runt varnas att söka arbete vid Kinnekulle Kalk, på grund av där rådande arbetsbrist, och uppmanas var och en som eventuellt skulle söka arbete, att först hänvända sig till registerföraren, för erhållande av upplysningar, i annat fall kommer de att anses som osolidariska och behandlas därefter.

För Gössäters L. S.

Kassören.

FLOTTARE!

Vid möte med Idre L. S. den 5 april beslutades varna arbetssökande för att här söka flottningsarbete innevarande vår, enär tillräcklig arbetskraft redan finnes.

Samtidigt uppmanar mötet alla rättänkande arbetare att kraftigt verka för ackordssystemets avskaffande, i synnerhet vad det rör flottningsarbete, varför vi våga hoppas att alla om sin heder måna arbetare ställer sig solidariska med vårt fattade beslut.

Idre L. S.

Meddelande från Mölndals L. S.

Alla arbetare som ämna söka arbete i Mölndal torde sätta sig i förbindelse med Registerkommittén härstädes. De som underlåta detta, betraktas som osolidariska.

Mölndals L. S., adr. Mölndalsbro 37.

EN FÖRRÄDARE.

Som medlemmen i härvarande avdelning Karl Bäckström uppträtt som blockadbrytare under här pågående lantarbetarestrejk, uteslutes han ur härvarande avdelning.

Sv. Grov- & Fabriksarb.-förb. avd. N:r 225, Hellekis.

MEDDELANDE.

På grund av stor arbetslöshet bland medlemmarna undanbedes alla bidragslistor.

All korrespondens sändes hädanefter under adr.: L. S., Café Runan, Falun.

Falu L. S.

Meddelande från Falun.

På grund av stor arbetslöshet här varnas arbetare landet runt att resa hit och söka arbete. Varje arbetare bör innan arbete sökes hänvända sig till Registerföraren, V. Berggren, Gruvan, Falun, adr. Falu L. S. R. k., Café Runan.

Faluns L. S.

Meddelande från Lillhärdals L. S.

Alla som veta sig stå i skuld till Lillherrdals L. S. torde klara upp sitt mellanhavande med kassören före 1 maj. Eljest kommer deras namn att offentliggöras i tidningen.

Korr. sekr.

Meddelande från Ödbogårdens L. S.

Medlemmarna n:r 43504 Sven Landblom, 68433 John Larsson: sätt eder genast i förbindelse med Ödbogårdens L. S. och klara edra böcker före den 1 maj. I annat fall kommer ni att överföras på skubbarelistan.

Ödbogården den 2/4 1920.

Korr. sekr.

L·S·MÖTESANNONSER

VÄSTERÅS L. S.

s.dr. Folkets hus, Blåsbogatan 3, har möten i Folkets hus första och fjärde söndagen kl. 2,30 e. m., tredje fredagen kl. 8 em. Exp. i Folkets hus. Öppen varje helgfri dag kl. 6—7 em., lördagar 4—6 em. — Arbetare, anslut eder till den organisation, där ni själva äga bestämmanderätten! Rikstelefon 446.

Sandviken: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. i Folkets hus.

L. S. bibliotek hålles öppet för bokbyte en halv timma före ord. mötets början i samma lokal.

L. S. expedition (Esperantoföreningens lokal, Trädgårdsmästare Hanssons gård) är öppen 1:sta och 3:dje sönd. varje mån. kl. 10—12 fm. då även styrelsen sammanträder och anteckning av nya medlemmar försiggår. Kamrater! besök mötena, studera vår litteratur och öka edert vetande, samt på alla sätt agitera för syndikalismen.

L. S. mötestider införas under 1920 en gång i veckan och kostar för hel eller påbörjad rad 2 kr. 50 öre.

Mötestiderna angivas månatliga.

Azaröby: 3:dje söndagen kl. 1 em. Lokal: Föreningshuset.
Antjärn: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Hussjö.
Avesta: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 3 em i Folkets hus. Adr. L. S. Box 23.
Sektion 1. 2:dra onsdagen kl. 5.30 em. i Folkets hus lilla sal.
Boden: 2:dra och 4:de söndagen kl. 6 em. i Folkets hus lilla sal. Kassören träffas å Exp. tisd., torsd. och lördagar kl. 6—7 em., samt söndagar kl. 3—5 em. Adress: L. S., Box 8, Boden.
Bomhus: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em i Folkets hus, Bomhus.
Sektion 2: 1:sta onsdagen kl. 7 em.
Borlänge: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 10 fm i Folkets hus.
Borås: 1:sta och 3:dje tisdagen kl. 8 em i Folkets Hus A-sal. Adress L. S., Österlånggatan 44, i. p. g.
Sekt. 1 (Byggnadsarbetarne): 2:dra och 4:de onsdagen kl. 6,30 em i Folkets Hus D-sal.
Sekt. 3 (Textilarbetarne): 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7 em i Folkets Hus D-sal.
Bistorget. 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus.
Brobult: 1:sta och 3:dje söndagen.
Fagersta: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Folkets hus Lilla sal. **Uppbörd 1 timma före mötets början.**
Falun: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 6,30 em. **Uppbörd före mötet.**
Finsspong: 4:de söndagen i Folkets parks lokal, kl. 3 em.
Kassör och korr. sekr.: E. O. Ljungdahl, Norra gatan 4.
Folkesta: 2:dra torsdagen kl. 7,30 em samt 4:de söndagen kl. 11 fm. i Borgen, Hällby Brunn.
Forsbuvud: 2:dra och 4:de söndagen kl. 10,30 fm i Folkets hus lilla sal.
Forsmo: 2:dra och 4:de söndagen kl. 2 em. i barack n:r 17.
Förola: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 4 em. Kassörens adr. Gunnar Larsson, Förola gruva, Svärtagård.
Gävkarleby: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Trion.
Hälsingen: 1:sta söndagen kl. 2 em vid Söräng.
Ekskjö: Sista fredagen kl. halv 8 em i Verdandilokalen.
Eskilstuna: 2:dra och 4:de fredagen kl. 6 e. m. i Folkets hus sal 2. Uppbördsmöte mellan 6—7.
Gällsjöberg: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 12 m.
Guldsmedshyttan: 1:sta och 3:dje söndagen kl. halv 11 fm. Varje medlem bör besöka mötena.
Grängesberg: 2:dra söndagen i Folkets hus kl. 11 fm och 4:de söndagen kl. 2 em. Expeditionen, Blåsa 33 a, öppen alla lördagar kl. 5—7 för uppbörd och redovisning.
Gävle: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets hus, resp. A och B-sal.
Sektion 2, Byggn.-arb.: 3:dje sönd. i C-salen kl. 11 fm.
Sektion 3, Renh.-arb.: 1:sta sönd. å exp. kl. 3 em.
Sektion 4, Järn- o. metallarb.: 2:a tisd. i C-salen kl. 7 em.
Sektion 5, Brädgårdsarb.: 3:dje sönd. å exp. kl. 11 fm.
Exp.-tid: onsd. kl. 7—9 em., lörd. 5—7 em. Kassör och korr. sekr.: Gottfr. Göransson, 7 Tvärgat. 43.
Hagalund: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7,30 em. i Hagalunds Folkets hus. Kassör: E. L. Eklund, Ellenhill, **Råsunda.**
Hallsberg 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em i Folkets hus. Register förarens adress Allan Sandberg, Rösavi.
Hede: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Hednoret. 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em. Erik Johanssons gård.
Hellvi. 3:dje söndagen kl. 10 fm.
Herndal: 2:dra och 4:de söndagen Kassör Henning Pettersson, Uden.
Högbroforsen: 1:sta och 3:dje onsdagen kl. 6 em. Kassör o. korr. sekr. A. E. Englund, fack 11, Häggenäs.
Hultebo: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. Lokal: Paviljongen i Baggbro.
Jönköping: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7,30 em. i Folkets hus, sal 2. Uppbördsmöte varje fredag kl. 7,30 em. å Café Mimer, Östra Storgat. 80.
Jungfrusund: 1:sta o. 3:dje onsdagen.
Järpen: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Ordenshuset.
Härnösand: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Konkordia.
Kalmar: 2:dra söndagen kl. 10 fm och sista torsdagen kl. 7 em. i Folkets hus.
Karlshamn: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 1/2 8 em.
Karlskoga: 2:dra och 4:de fredagen kl. 7 em. i Folkets hus Lilla sal.
Karlskrona: 2:dra och 4:de onsdagen kl. 7 em. Kassören träffas i Folkets hus varje onsdag och fredag kl. 6 em. Kassör John Alexy.
Karlstad: 2:dra söndagen kl. 11 fm.
Sektion 1: 4:dje sönd. kl. 11 fm.
2: 1:sta fred. kl. 8 em.
3: 3:dje fred. kl. 8 em.
4: 3:dje månd. kl. 8 em.
5: 1:sta tisdag. kl. 8 em
6: 4:de onsd. kl. 8 em.
I föreningslokalen Mariedal 8.
Katrineholm: 1:sta och 3:dje torsdagen kl. 8 em.
Sektion 2: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 4 em. **Kassör och korr sekr. John Ekman, Östra Djulögatan 7.**
Kvitsleby: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Folkets hus Kvistle.
Kilafors: 1:sta och 3:dje söndagen kl 2 em. i Lilltjära Ordenshus.
Klippan: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7,30 em i Folkets hus B-sal.
Kvicksund: 1:sta söndagen kl. 4 em i lokalen Tumboborg.
Kolmården: 2:dra söndagen kl. 4 em och 4:de fredagen kl. 6,30 em i Godtemplarlokalen.
Korsnäs: 2:dra och 4:de söndagen kl 2 em. i Folkets hus.
Kumla: 2:dra och 4:de söndagen kl 2 em. i Röda kvarn.
Köping: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 3 em.
Landskrona: 3:dje tisdagen kl. 8 em i Folkets hus E-sal.
Lervik: 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus kl. 11 fm.
Lilla Edet: 1:sta och 3:dje söndagen **kl. 11 fm i Nya Ordenshuset.**
Linköping: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i lokalen Drottningg. 1.
Linsäll: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 6 em i Byggnadsföreningens lokal.
Loos: 2:dra söndagen kl. 3 em.
Ludvika: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. i Folkets hus C-sal. L. S. expedition i Folkets hus, hålles öppen för uppbörd, onsdagar 5—6,30 em., lördagar 3—4,30 em. Registerföraren träffas lördagar 3—4,30 övriga dagar 5—6,30 em.
Malmberget: 3:dje söndagen kl. 1 em i Folkets Hus stora sal.
Malmö: 1:sta tisdagen och 3:dje **måndagen kl. 8 em i Folkets Hus** sal 5.
Sekt. 1 (Hamnarbetarne): 1:sta o. 3:dje fredagen kl. 8 em i Folkets Hus, sal 5.
Mockfjärd: 1:sta och 3:dje söndagen.
Motala: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 10 fm. i Folkets hus. Kassör, Gustav Eriksson, adr.: Postfack 9, M o t a l a - V e r k s t a d.
Mälilla: 2:rda söndagen. Lokal, Hedlunds, Mälilla st., kassör Karl Fagerström, Mälilla by.
Mölndal: 2:dra och 4:de tisdagen i f. d. Folkets hus kl. 7 em. L. S. exp. Roten M. 18 hålles öppen måndagar och fredagar 5,30—7,30 em, lördagar 4—6 em.
Norberg: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em. i Biografiokalen, Norberg. Uppbörd mellan kl. 1—2 em.
Norsholm: 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Norsholm.
Norrköping: 2:dra och 4:de måndagen kl. 6,30 em. i Folkets hus B:sal Diskussionsmöte 3:dje måndagen Samma lokal och tid.
Nynäshamn: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7 em. i Folkets hus B-sal Korresp. och kassör Ernst Ek.
Nyköping: 1:sta fredagen, 3:dje torsdagen kl. 7,30 em. o. 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets Hus.
Nässjö: 2:dra och 4:de söndagen kl 10 fm i Folkets hus. Kamrater, besök mötena mangrant och var med att fatta beslut.
Näsåker: 2:dra och 4:de söndagen kl. 1 em å Lundins lokal.
Oskarshamn: 2:dra och 4:de torsdagen kl. halv 6 em i Sveasalen.
Oxelösund: 1:sta och 3:dje fredagen kl. 8 em. Adr. Postfack 37.
Resele: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Erik Tängdens gård i Tängsta. Kassör: A. Lundberg, Tängsta, Resele, korr. sekr. S. P. Ståhl, Tängsta, Resele.
Riddarhyttan: 2:dra och 4:de söndagen **kl. 10,30 fm. i Folkets hus.**
Rosshyttan: 2:dra och 4:de söndagen kl. 2 em. i Lindners gård.
Rute: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Ryllshyttan: 1:sta söndagen kl. 2 em i Folkets Hus.
Rössberga: 1:sta och 3:dje onsdagen kl. 8 em.
Sala: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i Sveahuset. Besök mötena!
Skogstorp: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets Borg.
Skövde: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 8 em i Folkets hus.
Smedjebacken: 2:dra och sista söndagen kl. 4 em. i Folkets hus.
betarne): 3:dje tisdagen kl. 8 em
Stockholm. 1:sta söndagen kl. 11 fm, och 3:dje torsdagen kl. 7,30 em i Norra Folkets hus C-sal.
Expeditionen i Norra Folkets hus III tr. hålles öppen måndagar, tisdagar, onsdagar och torsdagar kl 10—12 och kl. 5—8 em., fredagar och lördagar kl. 12—8 em. 1:sta kl. 10—11 fm.
Kassör N. Fagerland, Sundbyberg.
All korrespondens sändes till L. S. Exp. Norra Folkets hus III, Stockholm. Allm. Telef. 157 46. Rikstel 301 77.
Sekt. 6 (Byggnadsarbetarne): 2:dra söndagen kl. 11 fm i Norra Folkets Hus L-sal och 4:de söndagen kl. 11 fm i Södra Folkets hus I. All korrespondens sändes till L. S. exp., Norra Folkets Hus III.
Stråssa: 2:dra och 4:de söndagen kl 1.30 em i Goodtemplarlokalen, Kårberg.
Strängnäs: 2:dra söndagen kl. 10 fm. i Arbetareföreningens lilla sal
Ställdalen: 2:dra och 4:de söndagen kl. 10.30 fm. Lokal: Folkets hus.
Sundbyberg: 1:sta och 3:dje måndagen kl. 7 em. i Sundbybergs Folkets hus A-sal. Korrsep. sekr. Henning Larsson, Kratsboda 32, Mariehäll, Sundbyberg.
Kassör: E. Kvist, Hemmet 1, **Råsunda.**
Svenljunga: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em.
Södertälje: Box 40. 1:sta och 3:dje söndagen kl. 10 fm i Blåbandslokalen Villagatan 14, i samma lokal är uppbördsmöte 1:sta och 3:dje lördagen mellan kl. 4—7 em. **Nya** medlemmar torde anmäla sina inträdesansökningar till kassören C. . Johansson, Scania Vabis b, 40.
Sörvik: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2,30 em. i Folkets hus, Sörvik.
Tingstäde: 2:dra och 4:de söndagen.
Torpshammar: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i I. O. G. T:s lokal.
Tranås: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i Folkets hus.
Trollhättan: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Eken 5.
Trondhjem: 1:sta og 3:dje torsdagen i Folkets hus. Korr. sekr. G. Stav, Öjens postkontor. Kassör Sverre Amundsen, Biskop Sigurdsgatan 6.
Trångsviken: 1:sta och 3:dje söndagen.
Untra: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 6 em. å Café Vävan. Kamrater, besök mötena punktligt.
Vedevåg: 1:sta fredagen och 3:dje söndagen kl. halv 5 em.
Vidön: 1:sta och 3:dje torsdagen kl. 7,30 em. Adr.: L. S., Box 20, **Skogshall.**
Vikbäcken: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Vindeln: 1:sta söndagen och 3:dje fredagen efter första söndagen.
Virserum. 2:dra och 4:de lördagen kl. 4,30 em.
Värnamo: 1:sta och 3:dje måndagen kl. 7,30 em. i Folkets hus. Besök mötena.
Väsby: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7,30 em. i Folkets hus.
Växiö: 1:sta söndagen kl. 11 fm. och 3:dje söndagen kl. 3 em. å Café Wega.
Västervik: 3:dje tisdagen kl. 7 em. i Tjust lilla lokal.
Yxsjöberg: 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus i Hjärphöjden.
Älghult: 2:dra och 4:de söndagen i Hohult. Kassör Kristen Ståhl, Hohult, B j ö r k d a l a.
Örebro: 2:dra och 4:de måndagen kl. 8 em i lokalen Klostergatan 20.
Sektion 2 (Byggnadsindustriarbetarna): 3:dje tisdagen kl. 8 em. i lokalen Storgatan 13.
Överhogdal. 2:dra och 4:de söndagen. Tid och lokal: se affischerna!

UNDERLIVSLIDANDE

och dylikt undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber, av gummi. Pris m. endast korta röret: 15 ,20 25 kr., med båda rören: 20, 25, 30 kr. Lämpligaste lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr.

Prislista mot 15 öre porto.

CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b. MALMÖ 5.

Kvinnosjukdomar.

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmoderspruta. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Sköljningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Bokprislistan 22 och ill. kat. 23. mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck.
Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.
— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG.

GUMMI

kontrolerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislitan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.

CONSTANTIN HARALD,
Linnégatan 18 Göteborg 7.

Franska Fotos

Pikanta nyheter, med djärva motiv från Söderns hemliga salonger. OBS.! Äkta. Pris kr. 3, 8, 10, och 15 pr duss. Endast mot förskott. Sändes franco Återförsäljare god rabatt från

VARUMAGASINET SVEA, avd. S.
Nyköping.

GUMMI

Marknadens finaste kvalité. Absolut äkta, kontrollerad vara. Pris kr. 5 à 6 pr duss. Fraktfritt endast mot förskottslikvid. Lägsta pris i parti och minut från
G. JOHANSSON, Box 56, avd. S, Nyköping.

Nytt! Nytt! Foton.

Fin-fina, direkt importerade, 18 olika ställningar. Insänd 1 kr.

Distributionsaffären,
Södra Nygatan 24, Norrköping.

På förekommen anl. meddelas, att det är onödigt betala överpris för en Livmodersprutа, då Haralds förtenta Livmodersprutor till moderat pris, är av överlägsen Kvalite.
— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG

FRANSKA FOTO.

Aktstudier, en massa Nyheter från Paris samt Grekland, en provsändning på 1 duss. sändes då 1 kr. insändes.
Adr.: Kortstudie, Box 37, Norrköping.

MEDDELANDE.

Arbetare som tänker söka arbete vid egendomen Sundet, Ludvika, uppmanas att hänvända sig till registerföraren Karl Olsson, Sundet, L u d v i k a.

Snöåns sekt. av Ludvika L. S.